Влюбеност, която ражда успехи

СРЕЩА — РАЗГОВОР С н. а. НА РСФСР ВЕРОНИКА ДУДАРОВА, ДИРИГЕНТ НА МОСКОВСКИЯ ДЪРЖАВЕН СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР

— Вие сте идвали и друг път в нашата страна, другарко Дударова, какви са впечатленията Ви от нея?

— Гостувам във вашата страна като диригент за пър ви път, но съм я виждала с очите на турист. Трудно ми е да намеря думи, за да из кажа възхищението си и от природата ви, и от всичко онова, което създава обли ка на България. Това възхи щение ме изпълва с много хубави чувства, с които при стигам сега — този път ка то участник в „Маргенски те музикални дни". Вашият фестивал е широко популя рен в нашата страна и ние се радваме, че сме удостое ни с честта да участвуваме в него.

— Какво ще ни разкажете за оркестъра, който дирижи рате?

— Бих могла да го наре ка младежки. Не само защо то възрастта на повечето от инструменталистите е меж ду 20 и 30 години, а и за щото това са музиканти с вечно млади сърца в пълния смисъл на това понятие. Знаете, че то говори и за амбиция, и за ентусиазъм, и за много, много труд. Не случайно нашият оркестър е поел приятния ангажи-

(Следва на стр. 2)

Влюбеност, която ражда успехи

(Продължение от стр. 1)

мент за абонаментен цикъл концерти пред московската младеж. Работата за естетическото ѝ възпитание е за нас както дълг, така и удоволствие, защото концертите се възприемат с голям интерес. С голямо желание аз лично, пък и целият оркестър работихме върху български музика. . .

— Във вашата концертна програма фигурира „Българска сюита" от Панчо Владигеров. Какво бихте споделили за работата си над произведенията на този наш композитор? Какви са впечатленията Ви от творчеството му?

— Работата над произведения на Панчо Владигеров винаги ми е доставяла голямо удоволствие. За да почувствувам и работя над една творба, аз трябва да се влюбя в нея. А любовта към творчеството на Владигеров дойде съвсем естествено. Характерният ви национален ритъм е труден за изпълнителя, колкото и добър да е той, но е същевременно и завладяващ, защото се чувствува един силен южен темперамент. Той ми е много близък — аз съм кавказка дъщеря. Българската емоционалност настроимен и оркестъра за ентусиазирана и плодотворна работа, която да се надяваме, ще даде своите резултати.

— Вълнувате ли се преди излизането на концертния подиум?

— Аз не мисля, че има изпълнител, който да не се вълнува пред такъв момент и то на фестивал с голям международен престиж. Разбира се, аз и целият оркестър сме много развълнувани от предстоящите срещи с русенската публика и ще вложим своите усилия и майсторство, за да бъдем радостта от тези срещи взаимна. Но тук искам да кажа, че аз, идвайки в България, не се вълнувам само като диригент. Доколкото знам, моят оркестър ще има срещи с трудови колективи от вашия град. Това ме радва много, защото ми се удава случай да се запозная по-отблизо с вашия народ, с братска България.

Разговора води
Ценка ГИНКОВА